

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

вул. Механізаторів, 9, м. Київ, 03109

<https://grd.gov.ua>

Затверджено

Громадською радою доброчесності
18 травня 2017 р.

ВИСНОВОК

про невідповідність кандидата на посаду судді Верховного Суду Стратієнко Людмили Василівни критеріям доброчесності та професійної етики

Проаналізувавши інформацію про **Стратієнко Людмилу Василівну** (далі – Кандидат), яка працює суддею Вищого господарського суду України, Громадська рада доброчесності виявила дані, які дають підстави для висновку про невідповідність Кандидата критеріям доброчесності та професійної етики.

1. Згідно з Інформаційною довідкою з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно (додаток 1), Кандидат володіє будинком у селі Хотів, Київської області загальною площею 260, 8 квадратних метрів.

Відповідно до даних декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави за 2016 рік, вартість будинку на момент набуття у 2011 році склала 1 115 364 гривень, а вартість земельної ділянки на момент набуття у 2008 році склала 258 500 гривень. Також, відповідно до тієї ж декларації, Кандидат з 2004 року є власницею квартири загальною площею 101,4 квадратних метри. Хоча даних про цю квартиру немає у Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно, однак, з даних, які містяться у досьє Кандидата, можна зробити висновок, що ця квартира розташована у порівняно новому будинку у Печерському районі м. Києва.

Крім того, в 2014 році Кандидат продала за 140 386 гривень власний автомобіль Toyota Rav4 2008 року випуску та придбала елітний позашляховик BMW X3 2014 року випуску вартістю 604 165 тисяч гривень. Таким чином, різниця складає 463 779 гривень, що становить приблизно 18 місячних заробітних плат судді.

Викладена інформація також стала предметом уваги [журналістського розслідування](#) (додаток_2).

Зважаючи на те, що за даними декларацій Кандидат не має інших джерел доходу, окрім заробітної плати судді Вищого господарського суду України, вважаємо, що цих доходів недостатньо для того, щоб повною мірою пояснити джерела походження майна у Кандидата.

Звертаємо увагу, що відповідно до інформації, яка міститься в досьє, в 2014 році Кандидат продала автомобіль Toyota Rav4 2008 року випуску рідній сестрі.

Також ми звертаємо увагу Вищої кваліфікаційної комісії суддів Україна на розбіжності у даних паперових декларацій за 2014-2015 рр. (додатки [3-4](#)) та даних електронних декларацій за 2015-2016 рр. (додатки [5-6](#)) Зокрема, у паперових деклараціях Кандидат вказує, що вартість авто BMW X3 складає 447 543 гривень, однак в деклараціях особи, уповноваженої на виконання функцій держави та місцевого самоврядування Кандидат зазначає, що придбала машину за 604 165 гривень.

На підставі викладеного Громадська рада доброчесності вважає, що Стратієнко Людмила Василівна не відповідає критеріям доброчесності та професійної етики.

Цей висновок можна доповнити додатковою інформацією про Кандидата.

На адресу Громадської ради доброчесності надійшла інформація (додаток 13) про те, що Департамент спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України здійснює досудове розслідування у кримінальному провадженні № 42013110000001050 за підозрою колишнього Голови Вищого господарського суду України Татькова В.І., його колишнього заступника Ємельянова А.С. (нині суддя Вищого господарського суду України) та колишнього головного спеціаліста канцелярії (на правах відділу) управління документального забезпечення Вищого господарського суду України Катасонової Є.Б. у вчиненні злочинів проти правосуддя – втручання в діяльність судових органів та незаконне втручання в роботу автоматизованої системи документообігу суду, тобто у вчиненні злочинів, передбачених ч. 2 ст. 376, ч. 2 ст. 376-1 КК України (далі - кримінальне провадження).

Кримінальне провадження розпочато за фактом здійснення вищими посадовими особами Вищого господарського суду України систематичних втручань в автоматизовану систему документообігу суду. У процесі досудового розслідування були встановлені факти здійснення тиску на суддів Вищого господарського суду України, систематичного втручання у діяльність суддів та процес здійснення правосуддя. Причому таке втручання здійснювалося організаторами злочину у винятково цинічний та зухвалий спосіб - шляхом підкорення собі органу суддівського самоврядування.

У порушення принципів роботи автоматизованої системи документообігу суду щодо об'єктивності, вірогідності (випадковості) розподілу справ, черговості та рівної кількості справ для кожного судді, з 01.01.2011 р. у Вищому господарському суді України було впроваджено 45 спеціалізацій суддів. При цьому значна кількість спеціалізацій мала штучний характер та фактично дублювалися.

Досудовим розслідуванням на цей час встановлено 10 546 випадків розподілу справ (заяв) на одного суддю Вищого господарського суду України (безальтернативно) у так званих «тотожних» спеціалізаціях та 10 816 випадків внесення до автоматизованої системи документообігу Вищого господарського суду України недостовірних відомостей щодо можливості участі судді в автоматизованому розподілі справи (касаційної скарги).

Кандидат не віднесений слідством до групи суддів Вищого господарського суду України, на

яких здійснювався розподіл справ з порушенням порядку встановленого законом.

На цей час у кримінальному провадженні як свідків допитано 30 суддів Вищого господарського суду України. Усі ці судді формально дають показання та відповідають на запитання слідчого. Водночас при явних ознаках протиправності дій під час розподілу справ (касаційних скарг) між суддями Вищого господарського суду України вони не надають викривальні показання щодо осіб, причетних до вказаних протиправних дій, чим не сприяють розкриттю злочинів, повному, всебічному та об'єктивному з'ясуванню всіх обставин провадження.

Наявна у Громадській раді доброчесності інформація з кримінального провадження дає обґрунтовані підстави вважати, що ним встановлені факти тривалого існування в Вищому господарському суді України негативної неформальної практики щодо організації розподілу справ. Така практика мала можливість утвердитися в Вищому господарському суді України лише за активної чи мовчазної згоди з нею суддів цього суду з нехтуванням принципу незалежності судді.

Призначення будь-якої особи на посаду судді має відбуватися з урахуванням її минулої професійної діяльності та того, як впливатиме перебування цієї людини на посаді судді на рівень суспільної довіри до суду.

Незалежність судів є основним принципом побудови ефективної системи правосуддя. Закон України «Про судоустрій і статус суддів» встановлює, що суддя у своїй діяльності щодо здійснення правосуддя є незалежним від будь-якого незаконного впливу, тиску або втручання. Статтею 5 Кодексу суддівської етики визначено, що незалежність судді під час здійснення правосуддя є передумовою дії принципу верховенства права та невід'ємною складовою справедливого суду. Тож суддя повинен обстоювати і зразково реалізовувати принцип незалежності судових органів в його індивідуальному та інституційному аспектах.

Масовий характер порушення переконує у тому, що Кандидату було відомо про існуючу практику. Водночас Громадська рада доброчесності не виявила будь-якої інформації, що Кандидат вчиняв активні дії з метою недопущення чи припинення системного незаконного впливу на процеси розподілу справ, хоча це було б тією поведінкою, яка б відповідала етичним стандартам.

З матеріалів кримінального провадження видно, що навіть зараз, після відсторонення осіб, які підозрюються в організації злочину, від адміністративних посад у Вищому господарському суді України, Кандидат фактично не співпрацював зі слідством. Будь-якої інформації, яка б сприяла вставленню обставин злочину у кримінальному провадженні, не надав.

Відповідно до частини четвертої статті 19 Регламенту Громадської ради доброчесності за наявності важливої інформації Рада у подальшому може окремим рішенням змінити або скасувати висновок, або затвердити новий висновок.

Координатор

Громадської ради доброчесності

1. Довідка з Реєстру речових прав на нерухоме майно
2. Принт-скрін публікації з сайту prosud.info